ВЕЛИКА СУБОТА

СТАТИЈЕ

По Мокрањцу ставио у ноте за један глас:
протојереј
Мирко Р. Павловић

Београд
1969

ВЕЛИКА СУБОТА

СТАТИЈА ПРВА

Велики

1
I

Жи-во-те, Хри сте би-о си по-ло-жен
у гроб и ан-ђелске војске
у - - - - жа-са - - ва-ху се, славе-ћи
тво - - - - је снис - - хо - - ђе - - - ће

2
I

Жи-во-те, ка-ко у - - - ми-ре ш
и ка-ко о - - би - - та-ваш у гро - -
бу и ру-шиш царство смр - - - ти
и по-ди - - - жеш мртве из а - - да

3
I

Ве-ли-ча-мо Те, И-су-се Ца - - - ре и
по-шту-је-мо по-греб и стра-да - -
ња Тво - - - ја ко-ји-ма си нас спа - - са-
с сд про - па - - - сти.

4
I
Ти ко-јн по-ста-ви ме-ђе зем
ли у ма лом гробу да-нас о-би-
та-ваш, И---су--се, Ца--ђе све---га, по-
ди--жу-ћи мртве из гро---ба
5
I
И-су-се Христе мој, Ца ђе све
га, шта си тра-жио ка-да си до-ша-о
`о-ни ма ко--јн су у а---ду?
да ли род чо-ве-чи-јн да спа---сеш
6
I
Го-спо-дар све га ви дн се мр----
тав и по-ла----же се
у нов гроб. О-нај ко-јн је ис-
праз--ни-о гробо-ве мрт--вих.

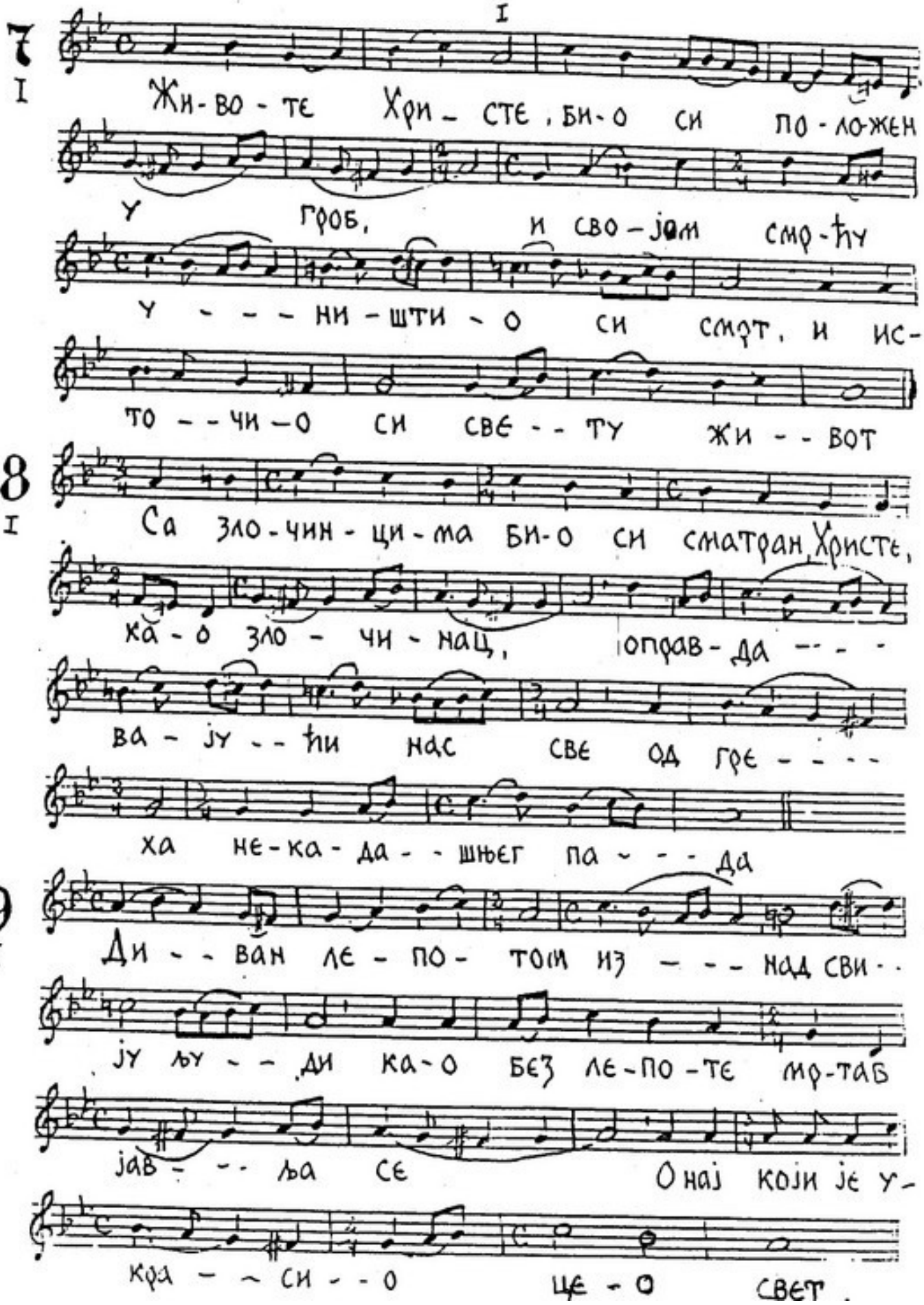
7
I
Жи-во-те Хри-сте, би-о си по-ложен
у гроб, и сво-јом смр-ћу
у ---ни-шти-о си смрт, и ис-
то--чи-о си свe--ту жи--вот
8
I
Са зло-чин-ци-ма би-о си сматран Христе,
ка-о зло-чи-нац, оправ-да----
ва-ју--ћи нас све од гре----
ха не-ка-да--шњег па---да
9
I
Ди--ван ле-по-том из---над сви--
ју љу--ди ка-о без ле-по-те мр-тав
јав--ља се Онај који је у-
крд--си--о це-о свет

(10.)

I

Ка-ко ће од подне - - ти Твој до - ла - зак

Спа - си - те - љу и зар нећеш, за-мра-

чен, бр - же би - - ти смрв - - љен,

(11) ослепљен зраком му - - - ње светло - сти Тво је!

И - су - се слатки мој и спасо - нос - на свет - - ло - -

сти како си се скри - о у там - -

ном гро - - бу. О, не - ис - ка - за - - но-

га и не - из - ре - че - но - га тр - пље - - ња.

(12) У не - до - у - ми - ци је и умна при - ро - да

и мно - жи - на бес - - те - лес - на, Хри - -

сте, због тај - не не - ис - ка - за - но - га

и не - из - ре - че - но - га Твога по - гре - ба

13
I
О, НЕ-О-БИЧНИХ ЧУ-ДА, О, НО-ВИХ СТВА-
РИ ДА-ВО-ВА-ЛАЦ ДА-ХА МИ НО-
СИ СЕ БЕЗ ДА-ХА СА-ХВА-
ЊИ-ВАН ЈО-СИ-ФО-ВИМ РУ-КА-МА
14
I
И У ГРОБ ЗА-ША-О СИ И
НИ-КА-КО СЕ НИ-СИ ОД-ВО-ЈИ-О, ХРИСТЕ,
ОД НЕ-ДА-ВА О-ЧЕ-ВИХ, ТО ЈЕ
НЕ-О-БИЧ-НО И ЈЕД-НО ЧУД-НО-ВА-ТО.
15
I
Ис-ти-ни-ти Ца-ре НЕ-БА И ЗЕМ-
ЉЕ, МА ДА СЕ ЗА-ТВО-РИ У
НАЈ МА ЊЕМ ГРО-БУ, И-ПАК ТЕ,
И-СУ-СЕ, ПО-ЗНА-ЈЕ СВА ТВО-РЕ-ВИ-НА

16
I
Ка-да си по-ло-жен у гроб, Створи-те-ћу
Хри---сте по-ко-ле--ба-ше
се ос-но--ви а--да, и от-
во-ри-ше се гро-бо-ви ћу--ди
17
I
О-нај ко-ји десни цом др-жи зем---
ћу. телом мртав др---жи се
са--да под зем ћом, из бавља-ју-ћи
мрт-ве од ад-ско-га роп--ства
18
I
Из про пад-ћи-во сти и-зи-ђе жи-во-те Спа-
си-те-ћу мој кад си ум-ро
и до--ша--о мрт-ви--ма и по-
ло---ми-о по-лу--ге а--да.

I

19

I Ка о свећњак светло-сти сакри-ва се са- - -

да те-ло Божје под зем-љу

ка - - - - о под ме-ри- - цу и раз-

го - - - ни та-му у а- - - ду.

20

I Множи-на умне војске сти- - че се

са Јо-си-фом и Ни-ко-ди-

мом, да са-хра-ни Те- - бе не-из-

мер-но-га у ма-ло-ме гро-бу.

21

I У-мрт-вљен ху-ти- - ми- - це и по-ло-жен

под зем. љу, жи-во-точ- - - -

ни И- - су-се мој, о-жи-ви-о-си ме

у-мрт-вље-на гроким пре-сту- - пом

Ф.Ф.

СТАТИЈА ДРУГА

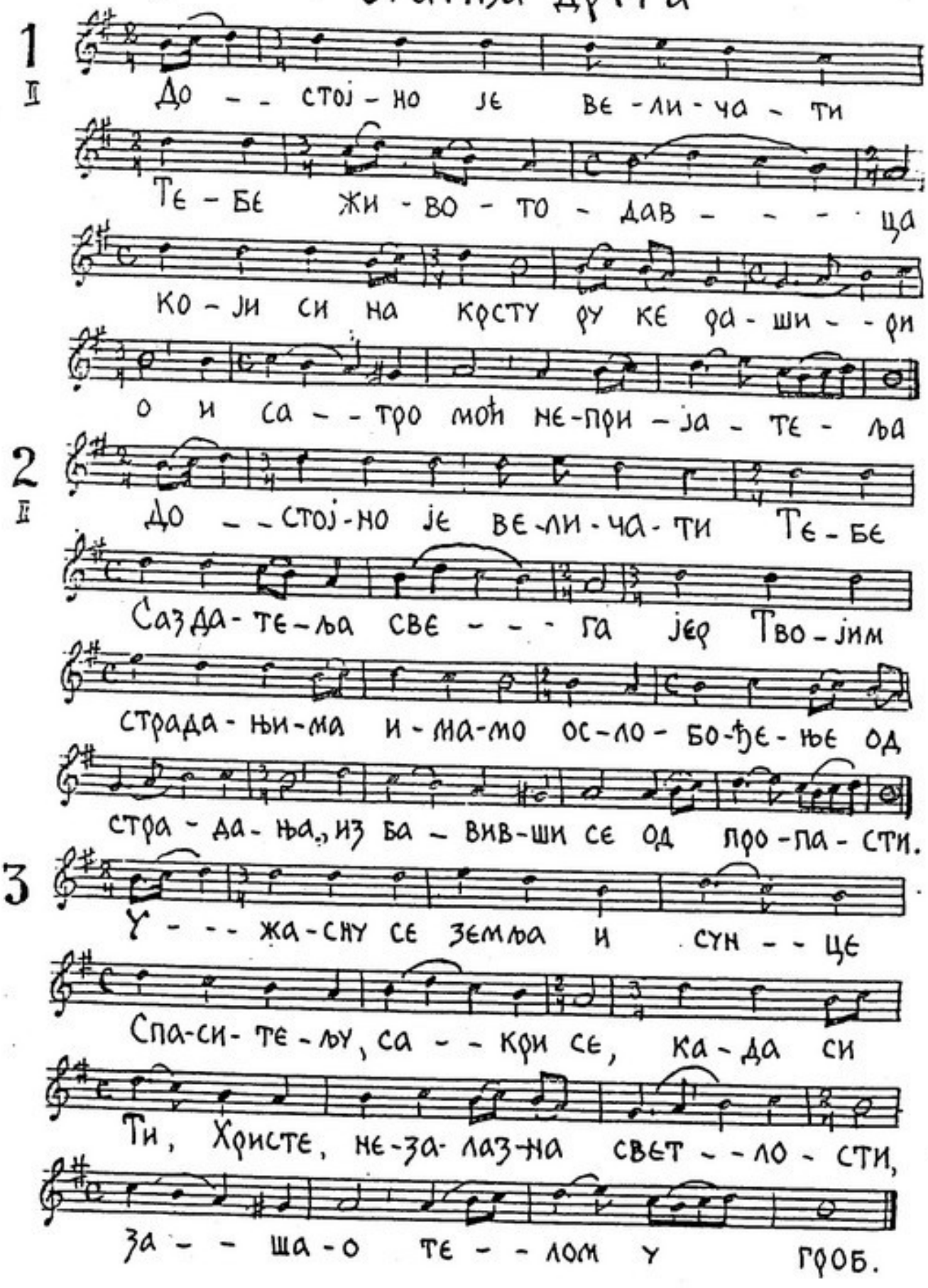
1
II
До - - стој - но је ве - ли - ча - ти
Те - бе жи - во - то - дав - - - ца
ко - ји си на крсту ру ке ра - ши - - ри
о и са - - тро мох не - при - ја - те - ља
2
II
До - - стој - но је ве - ли - ча - ти Те - бе
Саз да - те - ља све - - - га јер Тво - јим
страда - њи - ма и - ма - мо ос - ло - бо - ђе - ње од
стра - да - ња, из ба - вив - ши се од про - па - сти.
3
У - - - жа - сну се земља и сун - - це
Спа - си - те - љу, са - - кри се, ка - да си
Ти, Христе, не - за - лаз - на свет - - ло - сти,
за - - ша - о те - - лом у гроб.

II

4
II

5
II

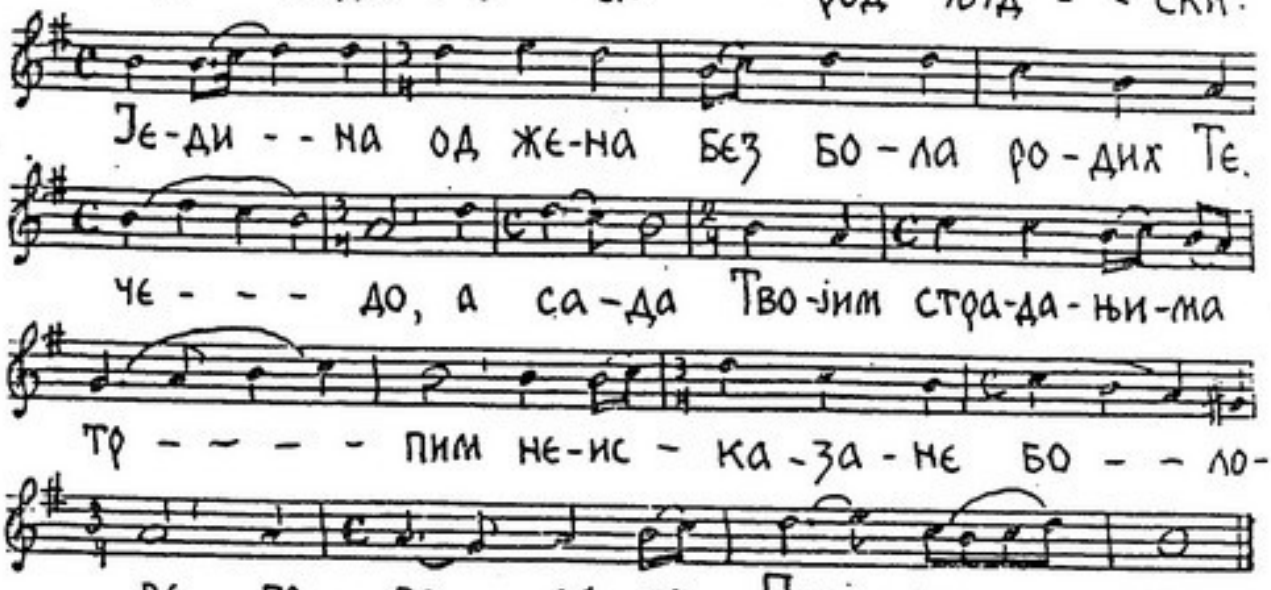

6
II

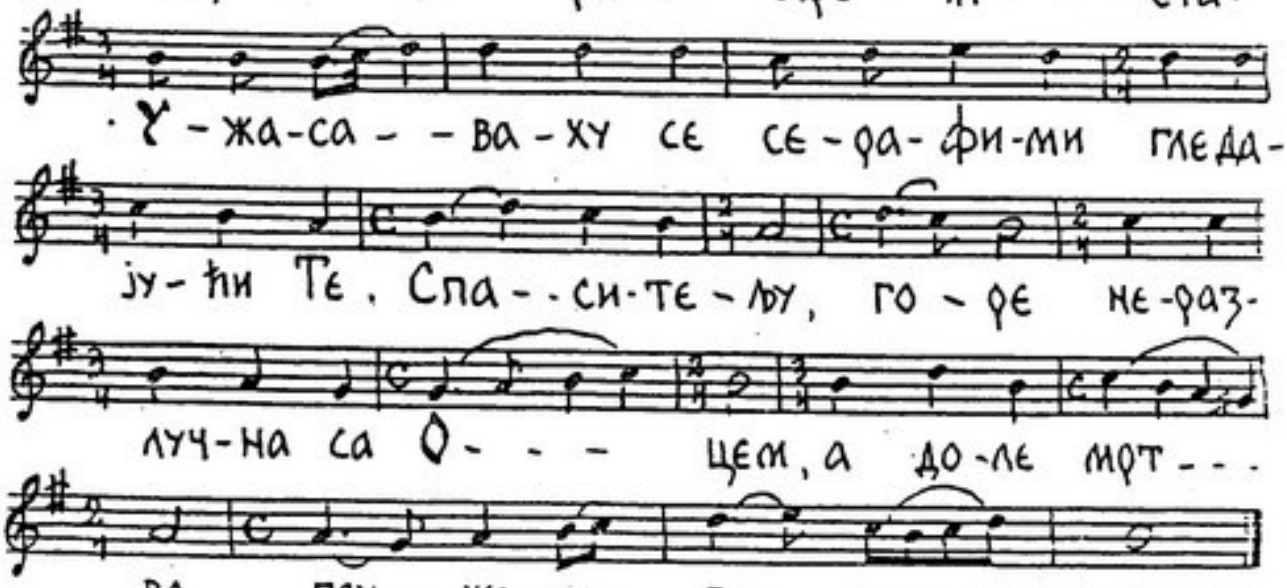

II

II Хра - - мовна за - ве - са раз - ди - ре се од Тво-

га рас пе - - - - - ња, свети - ла, Ре - - чи,

са - кри - ва - ју свет - - - лост, ка - да си се Ти,

Сун - - - це, са - кри - о под зем - - - љу.

8 II Ти ко - ји си у по - чет - ку јед - ним ми - гом

ут - вр - ди - о круг зем - ље, ка - о човек без да - ха

за - ша - о си под зем - - - љу у - жа - сну се

не бо од при - зо - - - ра.

9 II. За - - ша - о си под земљу Ти ко - ји си

ру - ком својом саз - да - о чо - ве - - - ка, да све-

сил ном мо ћи од па - да по-

дир - - - - неш че - - те људ - - ске.

Ход!

10
II

Хо - ди - те за - пој - мо у - мр - ло - ме Христу

све ти плач, ка - о не - ка - да же - не

ми - ро - - но - - си - - це да са њи - ма

чу - - је - мо и: ра - дуј се

Глас!

11
II

За - нс - та си Ти, Ре - чи, не - ис - цр - но

ми - - - - ро за - то Ти и при - но - ша -

ху ка - о мртву жи - вом ми - - - - - ро

же - - - - - не Ми - ро - но - си - - це

12
II

Са - хра - - њен, Христе, сатиреш цар - ства

. а - - до - . ва, а смрт смрћу у - мрт - вља - - -

ваш, и од пропа - сти о - сло - ба - - -

ђаш ро - ђе - не на зем - - - љи.

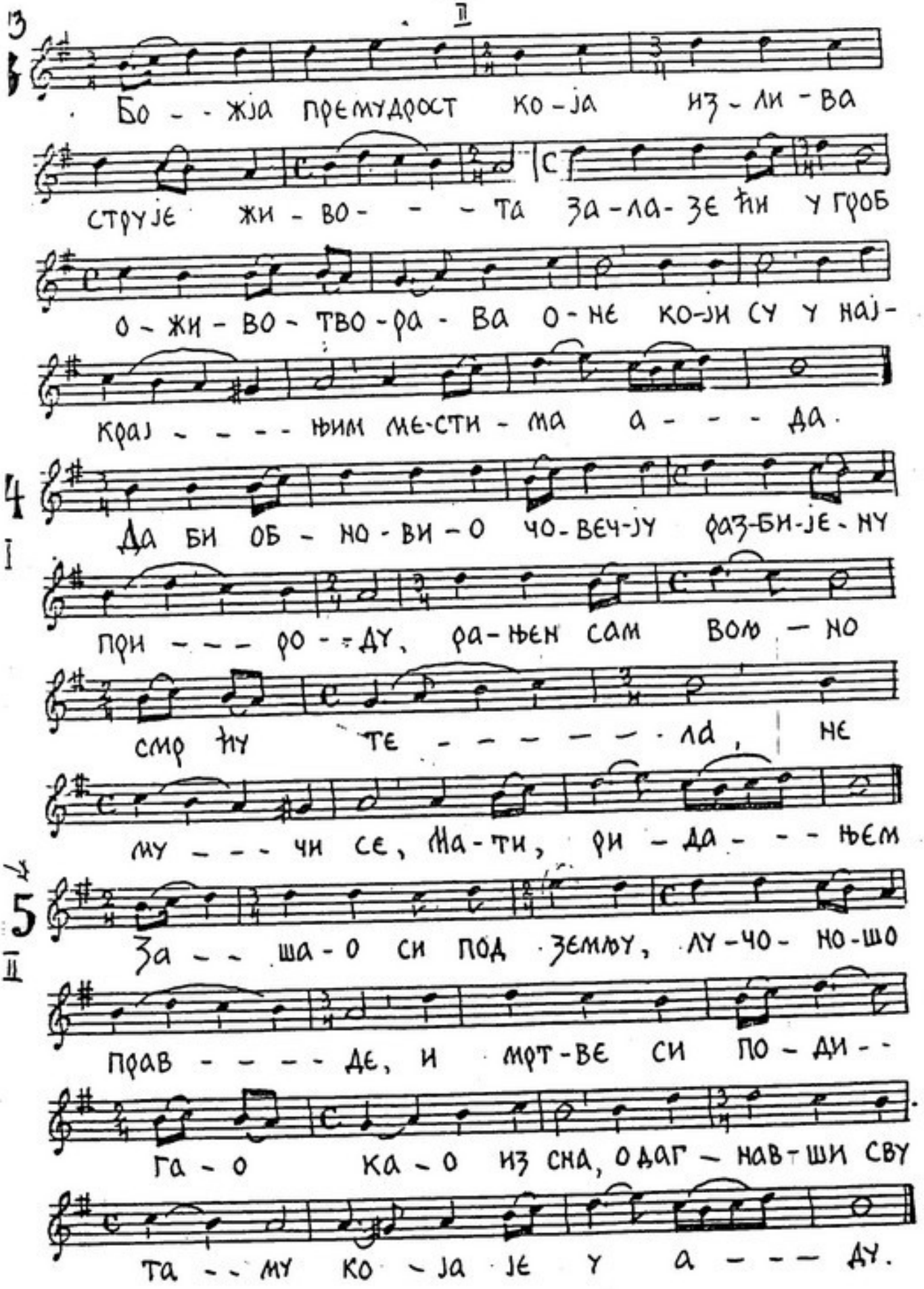
Бо - жја премудрост ко - ја из - ли - ва
струје жи - во - - - та за - ла - зе њи у гроб
о - жи - во - тво - ра - ва о - не ко - ји су у нај -
крај - - - - њим ме - сти - ма а - - - да.
Да би об - но - ви - о чо - веч - ју фаз - би - је - ну
при - - - ро - - ду, ра - њен сам вољ - но
смр њу те - - - - - - ла, не
му - - - чи се, Ма - ти, ри - да - - - њем
За - - ша - о си под земљу, лу - чо - но - шо
прав - - - - де, и мрт - ве си по - ди - -
га - о ка - о из сна, одаг - нав - ши сву
та - - му ко - ја је у а - - - ду.

Појачај!

16 II Зр-но двострук-ко по при-ро-ди жи- - -вот-

но, да-нас се са су-за-ма се-је

у не-дра зем- - - - - -ље а из-

ник- - - нув-ши об-ра-до-ва-ће свет.

17 II У- - - пла-ши се Ад-дам ка-да је Бог

хо-ди-о у ра- - - - -ју, а ра-ду-је се

о-но-ме ко-ји је си-ша-о у- - - -ад; пре

па- - - -ли, а са-да по-диг- ну- - -ти.

18 II При-но- си Ти жртве су-за Ма-ти Тво-ја

Хри- , сте, те-лом по- -ло-же ном у

гро- - - - - бу, кли-чу-ћи: У-ста-ни

Че-до ка-о што си про-ре-ка- - -о.

II

19 II

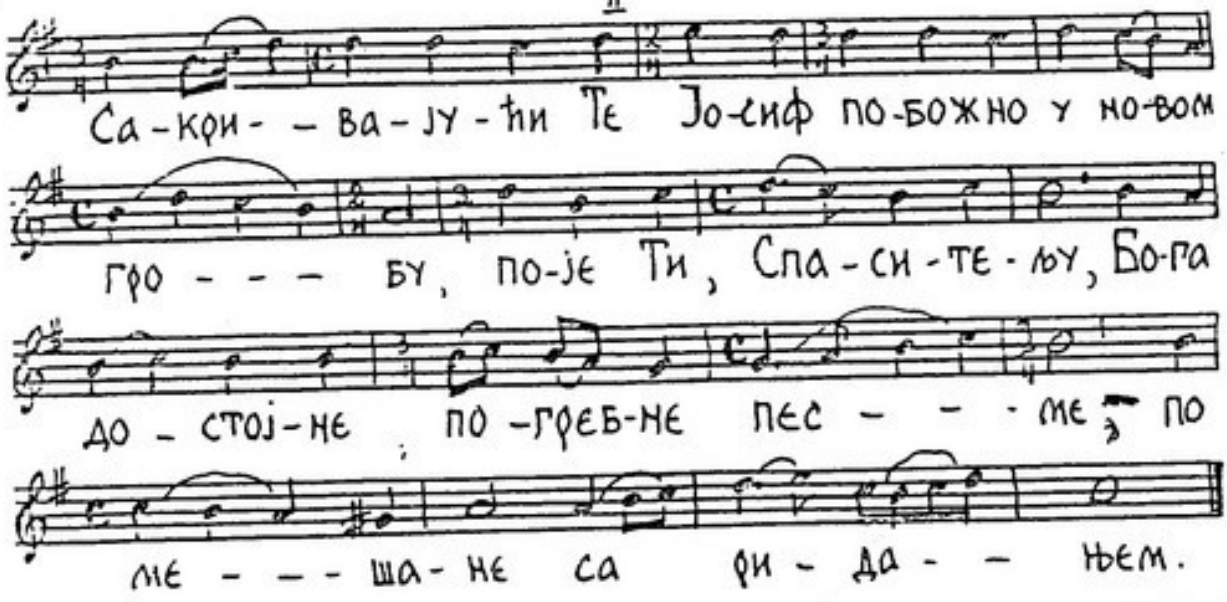

20 II

21 II

Е-мол

статија трећа

1
Сви на - ра - шта - - - - ји
при - но - се пе - - - - - смо Тво - ме
по - - - - - - - - гре - бу, Хри сте мој.
2
Скинув - ши Те а - ри - ма - те - јац са кр - ста,
и о - - ба - - вив - ши пла - - шта - ни - цом, са -
хра - - - ни - је Те у гроб.
3
До - бо - ше ми - ро - - но - - - си - - це
пре - му - - дро при - но - - се - ћи Ти
ми ро, Хри - сте мој
4
Хо - - - - - - - - ди - - - те, сва ство -
ре - - ња, при - - не - - - - - си - - - мо
по - - гроб - не пе сме Ство - - ри - - те - - љу.

III

5 III

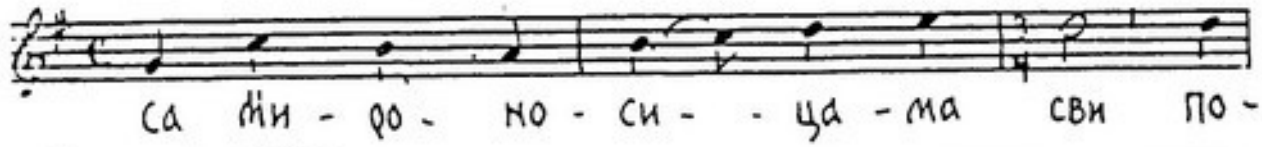

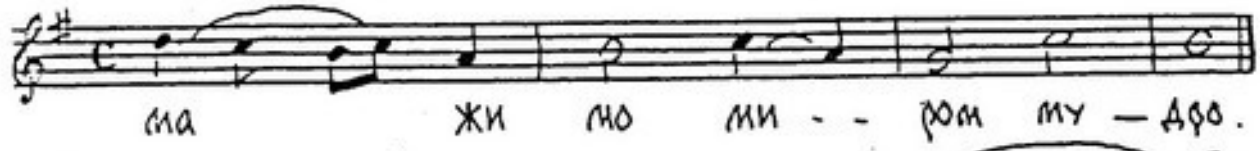

6 III

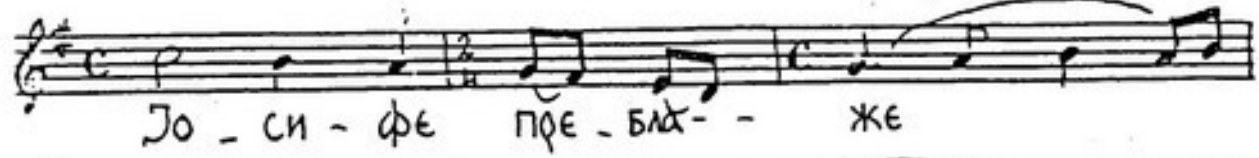

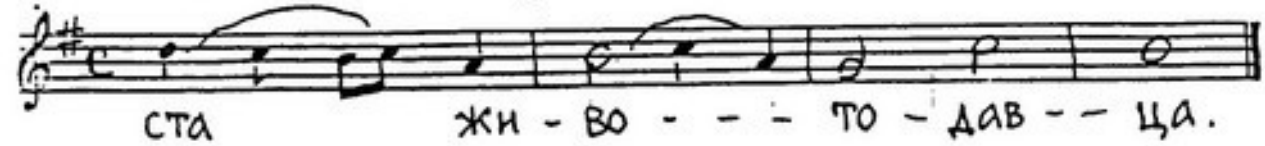

7 III

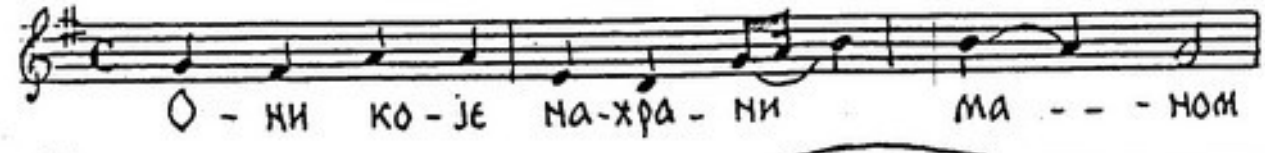

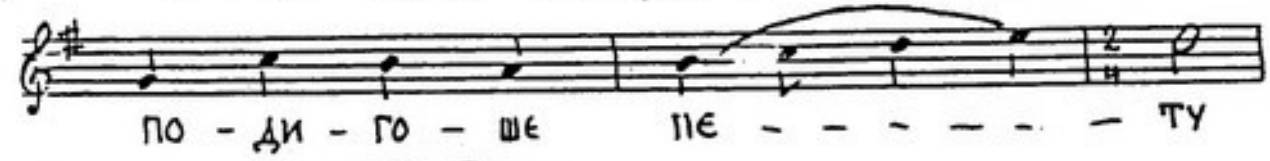

8 III

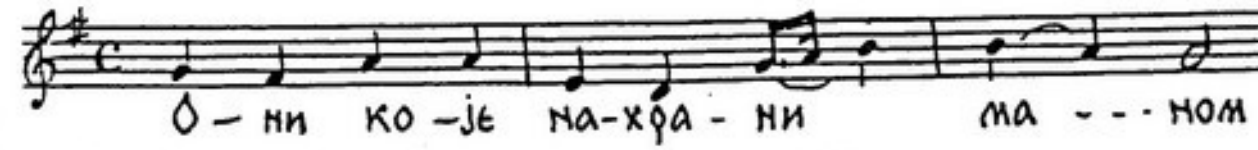

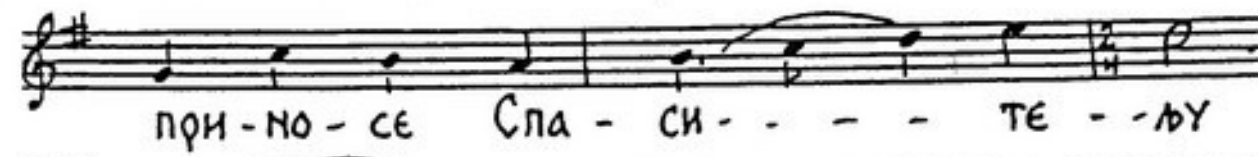

9
О, ве-ли-ко-га без-ум-ља
и Хри-сто-у-би-ства
про-ро-ко-у-би-ца!
10
Ка-о без-ум-ни слу-га,
пре-да-дје у-чє-ник
бездну. пре-му-дро-сти.
11
Про-дав-ши Из-ба-ви-те-ља,
лу-ка-ви Ју-да
ос-та-дје за-роб-љє-ник
12
По Со-ло-мо-ну, у ста
без-за-ко-ног на-ро-да
ров су ду-бо-ки.

13
На БЕЗ - БОЖ - НИМ ПУ - - - ТЕ - - ВИ - - МА
БЕ - ЗА - - КО - - НОГ НА - - РО - - ДА СУ
ТР - - - - - - - - - ЊЕ И ЗАМ - - КЕ.
14
ЈО - - СИФ СА НИ - - КО - - - ДИ - - МОМ
ДО - СТОЈ - НО МРТ - - - - - ВИХ СА -
ХРА - - - ЊУ - ЈЕ СТВО - - РИ - ТЕ - - ЉА.
15
СПА - СИ - ТЕ - - ЉУ ЖИ - ВО - - - ТО - - -
ДАВ - - ЧЕ, СЛА - ВА СИ - - ЛИ ТВО - ЈОЈ КО -
ЈА ЈЕ РАЗ - - О - - РИ - - ЛА АД
16
ВИ - ДЕ - ЋИ ТЕ, РЕ - - - ЧИ, ГДЕ
ЛЕ - - - ЖИШ. ПРЕ - - - - - ЧИ - - - СТА
ПЛА - - - КА - ШЕ МА - - ТЕ - РИН - - СКИ.

17
III
О слат-ко мо-је про-ле-ће, че-до
мо-је нај-сла-ђе, ка-мо
за ђе Тво-ја ле-по-та?
18
III
Пре-чи-ста Тво-ја Ма-ти
пла-ка-ше ка-да си
Ти, о Ре-чи, ум-ро.
19
III
Же-не с ми-ром до-ђо-ше
да по-ма-жу Хри-ста бо-
жан-стве-но ми-ро.
20
III
Ти у-смрт-вљу-јеш смрт
смр-ћу. Бо-же мој,
Тво-јом бо-жан-ском си-лом.